

GILLETTE MIND

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

ANG ISIP NG GILLETTE

THE SYSTEM · 01

Hindi ito ang karaniwang post, ang karaniwang pahayag na nararamdaman ng isang tao na kailangan niyang ipadala sa mundo. Isa ito sa mga sandaling nananatiling nakatatak sa buhay ng isang tao.

Noong una akong nagsimulang magsulat, 3 taong gulang pa lamang ako. Hindi ko pa makontrol ang bolpen o lapis, ngunit ang unang bagay na naiguhit ko ay isang tatsulok.

Nagulat ang aking ama. Itinuring ito ng aking ina na nagkataon lamang — pinasubok niya akong muli, at paliit nang paliit ang kinalalabasan, ngunit laging tatsulok.

Habang lumalaki ako, walang nagpaliwanag sa akin kung ano ang ibig sabihin nito. Hanggang isang araw, sa isang Katolikong paaralang tuluyan, naunawaan ko na sa loob nito ay may nakatirang isang dasal: sa ngalan ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo.

Ito ay — at nananatiling — kaganapan. Ang kabuuan ng dalawa o higit pang tatsulok ay bumubuo ng isang parisukat, at ang ideyang ang parisukat ang perpektong heometrikong hugis ay gumuho sa isang iglap, nang walang anino ng duda.

At matapos ang napakaraming taon sa Gillette, walang sinuman sa anumang pulong ang nagsabi kailanman: iparisukat natin ang problema. Ang naririnig sa halip — at tama iyon — ay: i-triangulate natin ang sitwasyon, tukuyin ang mahihinang bahagi, ang malalakas, at ang mga karapat-dapat pagbutihin.

Ngayon, ang aking tatsulok ay ang pagsasara ng Gillette Saga. Hindi bilang target, hindi bilang plano — kundi bilang likas na hilig sa pagsulat at bilang natatanging gawa ng malalim na paggalang.

Sa lahat ng darating upang magbasa: pakaunti-kaunti. Huwag kailanman lahat nang sabay-sabay. Kung hindi, hindi nasasala nang mabuti ng isip.

Masiyahan ka sa paglalakbay.

Malugod kang tinatanggap.

Nando